

noget eksisterende organ, der opfylder disse krav, foreslår udvalget, at der oprettes et uafhængigt centralt ankenævn.

Udvalget foreslår, at nævnet tillige skal føre tilsyn med de godkendende myndigheder og være kontakttled i særlige adoptionsspørgsmål mellem de offentlige myndigheder og de formidlende organisationer (for tiden „Adoption Center“, „Glemte Børn“ og „Terre des Hommes“).

Endelig foreslår udvalget, at nævnet eller et udvalg under dette skal have tillagt opgaver i forbindelse med udvælgelse af børn bl. a. ved anonyme adoptioner.

Justitsministeriet finder, at antallet af rekursager er for begrænset til alene at begrunde oprettelsen af et særligt nævn. Rekursager ville således fortsat kunne behandles i justitsministeriet med bistand i lægelige spørgsmål fra sundhedsstyrelsen, der efter fornyet overvejelse har erklæret sig villig hertil, såfremt der ikke oprettes et centralt nævn. Man har derfor overvejet, om de øvrige opgaver, som udvalget har tiltænkt det centrale nævn, kunne henlægges til et særligt organ for samtlige amtskommunale socialcentre samt Københavns og Frederiksberg kommuner, oprettet af disse, eller ved et af centrene, der udpeges af de øvrige som koordinerende organ. Disse løsninger har været drøftet med bl. a. de kommunale organisationer, der imidlertid ikke har kunnet gå ind herfor.

Nævnets opgaver vil bestå i behandlingen af klagesager, tilsyn samt udvælgelse af børn i hvert fald ved anonyme adoptioner af danske børn og ved adoptioner af udenlandske børn, hvor udvælgelsen ikke reelt er sket i udlandet. Hvor udvælgelsen reelt er sket i udlandet, kan samrådene formentlig tage stilling til de oplysninger, der foreligger om det foreslåede udenlandske barn, og hvorvidt man kan anbefale, at netop dette barn anbringes hos ansøgerne.

d. Plejetilladelse.

Som foran anført har justitsministeriet ikke kunnet gå ind for udvalgsflertallets forslag om, at godkendelse efter en undersøgelse, der er foretaget med henblik på adoption, skal træde i stedet for en plejetilladelse.

Efter justitsministeriets opfattelse vil en fastholdelse af kravet om plejetilladelse ikke give anledning til væsentlige problemer med hensyn til at sikre den nødvendige koordinering af arbejdet. Der vil således blive fastsat retningslinjer, der sikrer, at en primærkommune, når den modtager ansøgning om plejetilladelse i tilfælde, hvor der kræves godkendelse efter adoptionsloven, fremsender sagen til

socialcentret til undersøgelse. Der vil endvidere blive fastsat regler, der sikrer, at der i sager om ansøgning om plejetilladelse, hvor der af socialcentret er foretaget en forundersøgelse, ikke foretages så dybtgående en behandling af ansøgningen, som primærkommunen ellers i henhold til cirkulæret om dag- og døgnpleje m. v. efter bistandsloven er forpligtet til.

6. De administrative og udgiftsmæssige konsekvenser af lovforslaget.

Hvis 1974-tallene — jfr. ovenfor pkt. 4 — benyttes til illustration af lovforslagets administrative konsekvenser, betyder dette, at samrådsgodkendelse skulle have foreligget i 912 af de i alt 1.803 adoptionssager, og at der til adoptionsnævnet ville være indgivet 81 klager over afslag på adoptionsgodkendelse.

Adoptionsnævnets sekretariatsforretninger vil blive varetaget af justitsministeriet.

Det skønnes, at udgifterne til samrådene og adoptionsnævnet vil beløbe sig til ca. 500.000 kr., idet det forudsættes, at hvervet som medlem af et samråd eller af adoptionsnævnet i vidt omfang kan pålægges de udpegede som tjenstligt arbejde.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til § 4 a.

18-årsgrænsen svarer til den hidtidige grænse ved adoption af udenlandske, ikke-nordiske børn, jfr. bekendtgørelse nr. 433 af 25. september 1972 om adoption.

Til stk. 2.

De nævnte retningslinjer vil blive givet i de administrative bestemmelser.

Til § 25 a.

Her henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5, b.

Til stk. 1.

Socialcentrets (i København magistratens, på Frederiksberg det sociale udvalgs) opgaver på adoptionsområdet bliver herefter at virke som sekretariat for samrådet, jfr. herved § 17, stk. 2, i loven om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. Undersøgelserne udføres således af social-